

Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie

[Ontwerptekst van de hoofdstukken VI en VII van het zgn. verzameldecreet zoals goedgekeurd door de regering op 23 december '05. De tekst is verzonden naar de Raad van State. Over het later toegevoegde artikel 13 over afbakening VEN is geen advies afgeleverd door MiNa-raad en SERV. Voor de andere artikelen zie advies MiNa-raad (www.minaraad.be/2005/2005-47.pdf)]

Hoofdstuk VI. Natuurbehoud

Art. 13. Artikel 17, §3 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 17. [...] § 3. Elke GEN of GENO die de Vlaamse regering in overdrak afbakt overeenkomstig de wetgeving betreffende de ruimtelijke ordening in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, wordt van rechtswege beschouwd als een GEN of GENO in de zin van dit decreet.

Een volgens artikel 21 vastgesteld afbakeningsplan wordt van rechtswege opgeheven voor het onderdeel waarvoor nadien een ruimtelijk uitvoeringsplan in werking treedt dat aan dit onderdeel een bestemming geeft waardoor dit laatste niet meer krachtens artikel 20 van dit decreet zou kunnen worden aangeduid als GEN of GENO. Het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan bevat voorstellen voor schadebeperkende en compenserende maatregelen. In het geval dergelijke opheffing gebeurt door middel van een gemeentelijk of een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, dient, voor wat die opheffing aangaat, het betrokken ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan voorafgegaan te worden door een advies vanwege de administratie bevoegd voor het natuurbehoud, en dit uiterlijk tijdens de plenaire vergadering, vermeld in artikel 48, §1 respectievelijk 44, §1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Dit advies geeft de benodigde schadebeperking en compenserende maatregelen aan. Het advies is bindend. Het betrokken college van burgemeester en schepenen respectievelijk de betrokken bestendige deputatie kan, betreffende dit advies, beroep aantekenen bij de Vlaamse regering.

De in het vorige lid bedoelde opheffing kan niet gebeuren bij middel van gemeentelijke of provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen wanneer het betrokken gedeelte van GEN of GENO gelegen is binnen een gebied dat definitief is vastgesteld als speciale beschermingszone in de zin van artikel 36bis, 666, 12 of 13. De in het vorige lid bedoelde opheffing kan maar gebeuren bij middel van gemeentelijke of provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen voor zover het om grenscorrecties gaat en voor zover er door deze opheffing geen betekenisvolle schade aan de natuur of het natuurlijk milieu in het VEN kan veroorzaakt worden.

Het aldus opgeheven onderdeel van het afbakeningsplan herneemt zijn rechtskracht indien en in de mate het bedoelde ruimtelijk uitvoeringsplan door de Raad van State wordt geschorst of vernietigd."

Art. 14. In artikel 34, § 1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"Voor elk natuurreservaat ingesteld krachtens dit decreet wordt een beheersplan opgesteld. Het beheersplan vermeldt de maatregelen en bepalingen inzake het beheer en de inrichting van het gebied, waarbij voor redenen van natuurbehoud, of voor redenen van recreatief of educatief medegebruik, en voor zover dit inpasbaar is in de doelstelling van het natuurreservaat, kan worden afgeweken van de voorschriften van dit decreet, inzonderheid van artikel 35, §2.";

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 15. In artikel 36bis, §15, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt het nummer "3" vervangen door het nummer "2".

Art. 16. In artikel 36ter van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1° In §1, eerste zin, worden na de woorden "in de bijlagen II, III en IV van dit decreet" de woorden "evenals de niet in bijlage IV van dit decreet genoemde en op het grondgebied van het Vlaamse Gewest geregeld voorkomende soorten trekvogels" toegevoegd.

2° In §1 wordt de tweede zin vervangen door wat volgt: "De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking

tot de nodige instandhoudingsmaatregelen en de ecologische vereisten, evenals een procedure voor vaststelling van de instandhoudingsdoelstellingen”.

3° In §2 worden in de punten a) en b) telkens tussen de woorden “van dit decreet” en de woorden “in een speciale beschermingszone” de woorden “evenals de niet in bijlage IV van dit decreet genoemde en op het grondgebied van het Vlaamse Gewest geregeld voorkomende soorten trekvogels” ingevoegd.

Art. 17. In artikel 75 van hetzelfde decreet worden de woorden “36ter, §§ 3 tot 6” vervangen door de woorden “36ter, §§ 2 tot 6.”

Hoofdstuk VII. Bos

Art. 18. In artikel 3 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2 worden aan het einde van het vierde punt de volgende woorden toegevoegd: “, uitgezonderd de korte-omloop-houtteelt waarvan de aanplant plaatsgevonden heeft op gronden die op dat ogenblik gelegen zijn buiten de ruimtelijk kwetsbare gebieden zoals bedoeld in artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening”;

2° in §3 wordt het zesde punt vervangen door wat volgt: “6. de aanplantingen met naaldbomen die uitsluitend bestemd zijn voor de verkoop als kerstboom. Een aanplanting wordt geacht niet langer aan deze voorwaarde te voldoen wanneer de gemiddelde hoogte van het bestand 4 meter heeft bereikt.”;

3° in §3 wordt een achtste punt toegevoegd, dat luidt als volgt: “8. de wissenteeft waarvan de bovengrondse massa periodiek tot maximaal drie jaar na de aanplanting of na de vorige oogst, in zijn totaliteit wordt geoogst.”.

Art. 19. In artikel 4 van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde punt wordt vervangen door wat volgt: “3. bebossing: bezetting met bomen of houtachtige struikvegetaties, door menselijke ingreep of spontaan, van een oppervlakte die daardoor onder het toepassingsgebied van dit decreet komt te vallen;”;

2° het elfde punt wordt vervangen door wat volgt:

"11. herbebossing: bezetting met bomen of houtachtige struikvegetaties, door menselijke ingreep of spontaan, van een oppervlakte die reeds onder de toepassing van dit decreet viel;";

3° een punt 14bis1 wordt toegevoegd dat luidt als volgt :
"14bis1. Korte-omloop-houtteelt: teelt van snelgroeiende houtachtige gewassen waarbij de bovengrondse biomassa periodiek tot maximaal 8 jaar na de aanplanting of na de vorige oogst, in zijn totaliteit wordt geoogst;".

Memorie van toelichting

Hoofdstuk VII. Natuurbehoud

Artikel 13

Op grond van het decreet van 21 oktober 1997 op het natuurbehoud en het natuurlijke milieu kan een afgebakend GEN of GENO op twee manieren gewijzigd worden:

- Artikel 24 van voornoemd decreet laat toe dat een afbakeningsplan van een GEN of GENO te allen tijde kan worden herzien, zij het binnen de bestemmingen vermeld in artikel 20, en dit volgens de procedure van oorspronkelijke vaststelling, zoals uitgewerkt in artikel 21.
- Artikel 17 van voornoemd decreet bepaalt in essentie dat een gewestelijk uitvoeringsplan steeds boven een voorheen volgens de procedure van artikel 21 afgebakend GEN of GENO staat, of dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan deze afbakening nu uitbreidt of inkrimpt.

Beide wijzigingswijzen vereisen dus een ingreep op het niveau van de Vlaamse regering, wat niet evident is in verband met de soms kleinschalige correcties die gevraagd worden. Voor een deel worden deze aanvragen ondervangen door het besluit van de Vlaamse regering van 21 november 2003, dat enkele algemene ontheffingen invoert met betrekking tot de verbodsbepalingen die gelden voor VEN-gebieden. Dit neemt niet weg dat er correcties vereist kunnen zijn omwille van installaties in verband met waterbeheer (vnl. waterzuivering), omwille van wegen die door het gemeentelijke of provinciale bestuursniveau gepland worden en waarvan een klein gedeelte van het tracé het VEN doorkruist, omwille van de aanleg van afgescheiden fietspaden langsheen wegen die doorheen VEN lopen of omwille van de herstructurering van een recreatiegebied op provinciaal niveau. In principe enkel om grenscorrecties gaan, zonder de samenhang van het betrokken GEN of GENO wezenlijk aan te tasten.

In de huidige stand van zaken is er in deze gevallen omzeggens vereist dat er een ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt wordt op het bestuursniveau dat voor deze planologische ingreep bevoegd is, met daarnaast nog een ruimtelijk uitvoeringsplan op het Vlaamse niveau voor het deel gelegen in het VEN. In het licht van vereenvoudiging, van subsidiariteit en van proportionaliteit wordt aldus met voorliggend voorstel een verbetering aangebracht waarbij het mogelijk wordt kleinschalige grenscorrecties aan het VEN door te voeren. Tegelijk worden waarborgen geïntroduceerd zodat er geen betekenisvolle aantasting kan gebeuren van natuurwaarden die op Europees of Vlaams niveau belangrijk zijn.

De essentie van de vereenvoudiging bestaat er in dat het bijvoeglijk naamwoord "gewestelijk" weggelaten wordt voor de notie "ruimtelijk uitvoeringsplan" in lid 2. Aldus komen de ruimtelijke uitvoeringsplannen van alle bestuursniveaus, en niet alleen van het Vlaams gewestelijk bestuursniveau, in aanmerking als grondslag van correcties van het VEN.

Tegelijk worden volgende waarborgen ingebouwd:

- In de eerste plaats wordt in het decreet ingevoegd dat er, wanneer de opheffing zou gebeuren via een gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, er een advies vereist is van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud. Dit advies dient ten laatste verleend te worden ter gelegenheid van de plenaire vergadering, zoals vermeld in art. 44, §1 resp. art 48, §1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Dit advies is bindend. De betrokken gemeente of provincie kan tegen dit advies in beroep gaan bij de Vlaamse Regering. In dat geval wordt het een zaak voor de Vlaamse regering, die immers het bewuste afbakeningsplan vastgesteld heeft. Vermits het advies verbonden is aan een planologisch proces, is het de minister, bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, die in dat geval de zaak inleidt bij de Vlaamse regering.
- In de tweede plaats wordt er niet gewerkt met bijzondere plannen van aanleg, wat maakt dat de concrete ingrepen in principe moeten voorafgegaan zijn en afgedekt zijn door een ruimtelijk structuurplan dat op hetzelfde niveau is opgesteld en goedgekeurd.
- Ten derde wordt een dergelijke ingreep, geïnstigeerd door het gemeentelijke of provinciaal niveau, niet toegelaten binnen de perimeter van Speciale Beschermingszone in de zin van artikel 36bis van het Decreet op het Natuurbehoud en het Natuurlijke Milieu.
- Ten vierde wordt bepaald dat de beoogde opheffing, indien ze gebeurt via een gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, naar verwachting niet mag leiden tot betekenisvolle schade aan de natuur of het natuurlijke milieu in het betrokken VEN-gebied. Bij de advisering van de betekenisvolheid van een aantasting zal de betrokken ambtenaar vanzelfsprekend ook eventuele voorgestelde planologische compensaties in rekening brengen, i.e. de schadebeperkende en/of compenserende maatregelen ten voordele van het natuurbehoud die samenhangen met het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan. Indien de correctie gebeurt in de nabijheid van een speciale beschermingszone, dan dient vanzelfsprekend een passende beoordeling in de zin van artikel 36ter van het Decreet op het Natuurbehoud en het Natuurlijke Milieu uit te maken of een en ander verenigbaar is met de beoogde staat van instandhouding van de betrokken Speciale Beschermingszone.
- *Tot slot wordt in het decreet opgenomen dat het voor wat de gemeentelijke en provinciale uitvoeringsplannen aangaat enkel grenscorrecties betreft. Onder grenscorrecties wordt begrepen de wijzigingen waarbij het hetzij om aan de buitenzijde van GEN of GENO gelegen percelen gaat, hetzij om correcties die niets betekenisvol afdoen aan de samenhang van de betrokken GEN of GENO.*

Vermits voor afzonderlijke activiteiten met mogelijke invloed op het VEN ook nog artikel 26bis van het Decreet op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu geldt, is in principe gegarandeerd dat de activiteiten die plaats zullen grijpen binnen de aldus van bestemming gewijzigde zone, geen onvermijdbare of onherstelbare schade zullen betekenen voor de naburige natuur in het overblijvende VEN.

Artikel 14

Op basis van de inleidende zin van artikel 35, § 2, eerste lid, van het Decreet Natuurbehoud kan, in het goedgekeurde beheersplan van een erkend of

Vlaams natuurreservaat een ontheffing voorzien zijn of worden van één of meer van de 12 categorieën door dat lid opgelegde verbodsbepalingen.

Maar dergelijke ontheffing is slechts mogelijk indien ze beantwoordt aan de beperkingen van het huidige artikel 34, § 1 van het Decreet op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu. Op grond hiervan kan in er *slechts om redenen van natuurbehoud en natuureducatie* in een beheersplan worden afgeweken van de in "artikel 35" vermelde verbodsbepalingen. In het tweede lid van artikel 34, §1 is er weliswaar ook sprake van bepalingen inzake recreatief en educatief medegebruik als elementen in het beheersplan, maar daarbij wordt geen melding gemaakt van de mogelijkheid tot afwijking van de verbodsbepalingen uit artikel 35. Daar wordt wel als garantie ingevoerd dat een en ander inpasbaar moet zijn in de doelstelling van het reservaat.

Alles samen maakt dit dat het in principe onmogelijk is om in een beheersplan van een natuurreservaat toe te staan dat bvb. een jeugdbeweging wekelijks - al of niet tijdens een periode van het jaar - in een deel van een natuurreservaat speelt, dat er onder bepaalde voorwaarden weidelijke jacht of visserij gecontinueerd wordt, of dat een pad in een reservaat deel uit zou maken van het parcours van bvb. een jaarlijkse ruiterswedstrijd. Deze juridische onmogelijkheid verhindert in een aantal gevallen dat de reservaatbeheerder een optimale relatie kan nastreven met doelgroepen in de omgeving die geïnteresseerd zouden zijn in het recreatief medegebruik van het reservaat. Vandaar dat de beoogde wijziging wordt voorgesteld, en dat recreatief medegebruik als afwijkingsmotivatie in dezelfde benadering wordt geplaatst als natuurbehoud of natuureducatie. Opdat de doelstelling van natuurbehoud wel centraal zou blijven, wordt er vanzelfsprekend toegevoegd dat de afwijking compatibel moet zijn met de doelstelling van het reservaat, zoals uitgedrukt in het beheersplan. Zoals bekend wordt er over het beheersplan uitgebreid overlegd en geadviseerd vooraleer een reservaat aangewezen, erkend of uitgebreid kan worden, zodat een afgewogen en gemotiveerde beslissing gegarandeerd blijft.

Bij deze wijziging wordt nu verwezen naar de in artikel 35, §2 vermelde verbodsbepalingen, en niet meer, zoals in het huidige artikel 34, naar de in artikel 35 vermelde verbodsbepalingen. Dit beantwoordt aan het gegeven dat artikel 35 bij decreet van 19 juli 2002 aangevuld werd met een eerste paragraaf.

Artikel 15

Artikel 6, lid 2 van de Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (de zgn. Habitatrictlijn) bepaalt: "De Lidstaten treffen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingzones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen voor zover die factoren, gelet op de doelstellingen van deze richtlijn een significant zouden kunnen hebben.". Dit houdt een algemene voorzorgspflicht in voor de overheid, in contrast met artikel 6, lid 3, die een specifiekere plicht introduceert, met name om een passende beoordeling op te maken bij plannen of projecten met significante gevolgen voor een speciale beschermingszone.

De algemene beschermingsverplichting uit artikel 6, lid 2 van de Habitatrictlijn heeft een equivalent gekregen in artikel 36ter, §2 van het Decreet op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu. De specifiekere verplichting uit artikel 6, lid 3 van de Habitatrictlijn wordt dan omgezet met artikel 36ter, §3 van het Decreet op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu: de passende beoordeling in geval van vergunningen, plannen of

programma's. Artikel 36bis, §15 behandelt nu de gevolgen van een definitieve vaststelling van een speciale beschermingszone: wat artikel 36ter aangaat worden de §§ 3 tot 6 van toepassing verklaard. Uit de inhoud van de Habitatrictlijn volgt evenwel dat ook §2 van artikel 36ter toepasselijk had moeten worden gemaakt. Deze rechtszetting wordt nu doorgevoerd.

Artikel 16

De toevoegingen, in artikel 36ter, met name in §1 en in §2 punten a) en b), van de zinsnede "evenals de niet in bijlage IV van dit decreet genoemde en op het grondgebied van het Vlaamse Gewest geregeld voorkomende soorten trekvogels" betreffen tekstcorrecties die er toe leiden dat deze bepalingen gelijkgeschakeld worden met wat vermeld staat in artikel 36bis, §1, vierde lid van het Decreet op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu. Deze correcties verschaffen zodoende een betere basis voor de implementatie van artikel 4, lid 2 van de Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (de zgn. Vogelrichtlijn) en artikel 6, lid 2 van de Habitatrictlijn.

Voor het overige wordt aan het einde van §1 van hetzelfde artikel toegevoegd dat de Vlaamse regering ook bevoegd is voor de vaststelling van een procedure tot vaststelling van de instandhoudingsdoelstellingen. De betrokken bepaling wordt in de facultatieve vorm geformuleerd: de Vlaamse regering "kan vaststellen". Dit alles is bedoeld als een verduidelijkende toevoeging.

Artikel 17

Artikel 75 van het Decreet op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu betreft de bij besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 aangewezen vogelrichtlijngebieden. Bepaalde zones in een deel van deze vogelrichtlijngebieden worden uitgezonderd, met name voor zover ze niet overeenkomen met bepaalde bestemmingen noch met bepaalde habitats. Hierop zijn desondanks toch - in afwachting van een definitief vaststellingsbesluit overeenkomstig artikel 36bis §6 van het Decreet op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu - al de bepalingen van artikel 36ter, §§ 3 tot 6 van toepassing. Overeenkomstig de hiervoor gegeven toelichting moet hier ook verwijzing gedaan worden naar §2.

Hoofdstuk VIII. Bos

Artikelen 18 en 19, 3°

1. Korte-omloop-houtteelt - artikel 18 1° en 3° en artikel 19, 3°.

Aanplantingen bestemd voor de houtvoortbrengst worden, op grond van het huidige artikel 3, §2 punt 4 van het Bosdecreet, als bos beschouwd. Als het echter gaat om aanplantingen van bijvoorbeeld populier en wilg met zeer korte omlooptijden (2 à 5 jaar) en bestemd voor de energiewinning, dan wel om aanplantingen die bijvoorbeeld gericht zijn op toepassingen zoals vezelproductie voor papier of productie van biomassa (met een omlooptijd tot 8 jaar), dan is het weinig wenselijk om deze beplantingen nog als bos te gaan beschouwen. Het heeft in die gevallen immers nog weinig zin om alle beschermingsmaatregelen van het Bosdecreet hierop van toepassing te laten zijn. Deze aanplantingen horen eerder in de landbouwsfeer thuis, waar

overigens landbouwmethodes als besproeiing en bemesting gangbaar zijn. Vandaar dat uitzondering gemaakt wordt voor de korte-omloop-houtteelt, dit evenwel beperkt tot deze teelten die geplant worden op daartoe geëigende (in principe agrarische) bestemmingen.

Soortgelijke teelten worden dus nog steeds als bos beschouwd wanneer ze plaatsgrijpen binnen de zgn. ruimtelijk kwetsbare bestemmingen, in de zin van artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Het gaat dan om volgende bestemmingen: groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen in ruimtelijke plannen of plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen. Vermits binnen deze bestemmingen de korte-omloop-houtteelt nog steeds als bos beschouwd zal worden, gelden er de beschermingsbepalingen uit bijvoorbeeld artikel 20 van het Bosdecreet. Ook wordt het oogsten van een dergelijke teelt er nog steeds als ontbossing beschouwd, met alle verplichtingen die daaruit voortvloeien. Meteen verzwakt ook de motivatie om er zonder meer van bestaand, volwassen bos over te stappen naar korte-omloop-houtteelt: de huidige situatie blijft er behouden.

Als moment van bepaling van de geldende bestemming geldt wel het moment van de aanplanting, zodanig dat een rechtsonderhorige die, met betrekking tot zijn concrete houtteelt van korte omloop, een bestemmingswijziging ondergaat in de richting van "ruimtelijk kwetsbare bestemming", niet met rechtsonzekerheid geconfronteerd wordt wat betreft de behandeling en oogst van de houtachtige gewassen die op het moment van de bestemmingswijziging op het veld staat.

Een vergelijkbare redenering kan gevolgd worden voor de wissenteelt, voor zover de bovengrondse massa ervan periodiek en op korte termijn wordt geoogst. Ook hier wordt met zeer korte rotaties gewerkt en is het hoofddoel productie van wissel. Daarom wordt een dergelijke notie van "wissenteelt" ingevoerd bij de reeks categorieën die niet onder de voorschriften van het decreet vallen, i.e. niet opgevat worden als bos. "Wissenteelt" wordt hierbij opgevat als een uitzondering op de "grienden", een begrip dat in het Bosdecreet wél aangestipt wordt als zijnde "bos", en er aangewend wordt in de spraakgebruikelijke zin van het woord.

In de definitie die in artikel 4 van het Bosdecreet wordt toegevoegd voor korte-omloop-houtteelt, is het van belang te weten dat gangbare hakhoutculturen niet onder deze definitie vallen en dat deze dus nog steeds als bos kunnen beschouwd worden. Vandaar de vermelding van de maximale rotatietijd en de notie dat het bovengrondse materiaal bij de oogst verwijderd wordt. De rotatietijd moet er één zijn die wel interessant is om een rendabele hoeveelheid biomassa te maken, maar niet te lang om tot een klassiek hakhout te kunnen gerekend worden.

2. Aanplantingen met kerstbomen - artikel 18, 2°

Sinds het van kracht worden van het bosdecreet zijn er herhaaldelijk interpretatieproblemen m.b.t. aanplantingen met naaldbomen bestemd voor verkoop tijdens de kerstperiode (Picea). Het gaat meestal om bestanden van 30 à 40 jaar oud, waar de bomen duidelijk niet geschikt meer zijn om als kerstboom geoogst te worden, en waar het bijgevolg ook betwijfelbaar is of

de Picea's ooit aangeplant geweest zijn met de bedoeling om kerstsparren te oogsten. Toch halen bosbeheerders dit punt vaak aan bij betwistingen inzake de compensatieregeling voor ontbossing. Door de vervanging van punt 6 in §2 van art. 3 wordt het onderscheid gemaakt tussen kerstboomaanplantingen (die geoogst kunnen worden zonder meer) en bestanden van Picea of ander naalddhout die wel als bos te beschouwen zijn (en waarvoor dus de compensatieregeling geldt bij ontbossing).

Artikel 19, 1° en 2°

Op dit moment is "bebossing" in het Bosdecreet gedefinieerd als "bezetting met bos, door menselijke ingrepen of spontaan, van een oppervlakte, sinds vijftig jaar niet meer met bos bezet." In de eerste plaats is dit een circulaire definitie, vermits hier sprake is van bezetting van een oppervlakte met bos, terwijl onder artikel 3 "bos" nu net gedefinieerd wordt als een specifiek soort oppervlakte: bebossing is dan bezetting van een oppervlakte met een specifiek soort oppervlakte.

Meer ten gronde maakt de huidige definitie van "bebossing" dat een "bezetting met bos" niet als "bebossing" kan worden aanvaard wanneer er op het betrokken terrein ergens in de afgelopen vijftig jaar bos gestaan heeft. Dit leidt tot een inkrimping van de bewegingsruimte voor compensatiebebossingen. Immers, wanneer een eigenaar gehouden is tot compenserende bebossing en daartoe een terrein ter beschikking heeft dat toevallig bvb. tot voor dertig jaar bebost was, dan kan deze eigenaar dat terrein niet inbrengen met het oog op compenserende bebossing. Gezien de ruimtelijke situatie in Vlaanderen is het aandeel vrij beschikbare oppervlakte voor bebossing gering, en is het dus aangewezen hier geen onnodige beperkingen toe te voegen.

Complementair wordt een wijziging aangebracht aan de definitie van "herbebossing": deze heeft betrekking op oppervlakten die reeds onder het toepassingsgebied van het Bosdecreet vallen.